

Arrest

nr. 97 904 van 26 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die loco advocaat B. DE MULDER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 11 april 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende op 12 april 2012 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 25 juli 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan dezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van de stad Herat in de gelijknamige provincie afkomstig te zijn. U bent een soennitische moslim van Pasjtoens-Tadzjiekse origine. Volgens

uw verklaringen werkte u de laatste twee jaar van voor uw vertrek voor verschillende bedrijven als vrachtwagenchauffeur met uw eigen vrachtwagen. U werkte met name voor de bedrijven Mehraban Group en voor BCC die brandstof leverden aan het bedrijf Supreme dat op zijn beurt brandstof leverde aan de Amerikanen. U maakte deel uit van een konvooi vrachtwagens dat instond voor het leveren van brandstof vanuit Turgundi naar Herat en vervolgens van Herat naar het Shor'ab district van de provincie Helmand. Soms diende u aan de grens met Turkmenistan, in Turgundi meerdere dagen wachten op brandstof. Op één van die dagen verveelde u zich in Turgundi en besloot u naar de stad te gaan. Aangezien de andere chauffeurs daar geen zin in hadden, besloot u alleen te gaan. Onderweg werd de wagen waarin u in zat tegengehouden door de Taliban. Toen u werd gefouilleerd troffen de Taliban de kaart van de firma BCC en dollars aan in uw zak. U werd vervolgens geboeid, geblinddoekt en meegenomen. U werd geslagen, ondervraagd over uzelf en over u vader. Ze vroegen u waarom u voor de buitenlanders werkte. U smeekte hen en werd uiteindelijk vrijgelaten op voorwaarde dat u met hen zou samenwerken. U liet uw vrachtwagen in Turgundi achter en ging terug naar huis. Uw familie besliste daarop dat u niet meer veilig was in Afghanistan. Twee dagen na dit incident verliet u het land. Op 12 april 2012 diende u een asielverzoek in bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor: een taskara, werkbadge van chauffeur van het bedrijf BTC, een werkbadge van chauffeur van het bedrijf Mehraban Group en de enveloppe waarin deze documenten u werden toegestuurd.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land nadat u door de Taliban werd ontvoerd toen ze documenten in verband met uw werk bij u aantroffen en nadat u werd ondervraagd over uw vader. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen dat u heeft meegemaakt in Afghanistan. U heeft niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst slaagt u er niet in uw beweringen omtrent uw job als vrachtwagenchauffeur aan te tonen op basis van bewijsstukken of op basis van coherente en overtuigende verklaringen. Zo overtuigen uw verklaringen over het bedrijf waar u tewerk zou zijn gesteld voor uw vertrek niet. U stelde in de vragenlijst van de Commissaris-generaal omtrent uw professionele activiteiten dat u onder meer voor het bedrijf BCC werkte (vragenlijst Commissaris-generaal, punt 2.10.b). Ook tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal spreek u over het bedrijf BCC als het bedrijf waar u voor werkte en waarvan de Taliban een kaart terugvond (cgvs, p. 9). De werkbadge waarvan u beweerde dat u deze kon gebruiken om bij Supreme binnen te gaan blijkt echter een werkbadge van een bedrijf genaamd BTC (Baghdad International Transport and Transit Co.) te zijn. Het feit dat uw verklaringen over de naam van uw werkgever niet overeenstemmen met de inhoud van het document dat uw betrokkenheid bij dit bedrijf moet aantonen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen op ernstige wijze. Uit het vervolg van het gehoor blijkt overigens dat het onmogelijk een vergissing kan betreffen aangezien er tijdens het gehoor meermaals expliciet naar BCC werd verwezen (cgvs, p.13). Er werd u zelfs uitdrukkelijk gevraagd om aan te geven waar het letterwoord BCC voor stond (cgvs, p.13) zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat u tijdens het gehoor voor de Commissaris-generaal op een mogelijke vergissing had gewezen. U blijkt bovendien niet op de hoogte zijn van de volledige naam van het bedrijf waarvoor u in Afghanistan zou hebben gewerkt (cgvs, p.13). Tijdens het gehoor bleek u verder niet in staat om het nummer van de door u gebruikte nummerplaten te geven. U stelde hierover zelf niet over een nummerplaat te hebben beschikt maar dat er wel één ter beschikking werd gesteld door het bedrijf waarvoor u reed (cgvs, p.11). Het nummer van deze plaat bleek u niet te kennen ook al diende u dit nummer naar eigen zeggen steeds in te vullen vooraleer uw vrachtwagen werd geladen (cgvs, p.11). Bovendien zou dit nummer ook door Supreme zijn gebruikt om chauffeurs te laten weten dat hun wagens werden geledigd (cgvs, p. 15). Uw verklaring de nummerplaat niet van buiten te kennen omdat er voor verschillende firma's waar u voor werkte verschillende nummerplaten waren, is niet afdoende aangezien u ook de nummerplaat die u door het bedrijf BCC werd toegekend en waar u gedurende een jaar zou hebben gewerkt (cgvs, p.12) niet blijkt te kennen (cgvs, p. 15). De geloofwaardigheid van uw beweringen omtrent de oorzaak van uw problemen in Afghanistan wordt verder ondergraven door de vaststelling dat de bewijswaarde van de documenten die u ter ondersteuning van uw verklaringen voorlegde ernstig wordt ondermijnd. Zo moet wat betreft de badge die u aanbrengt als bewijs van uw job als vrachtwagenchauffeur bij het bedrijf Mehraban Group, worden opgemerkt dat de taskaranummer op uw badge (5241) niet overeenstemt met de taskaranummer op uw taskara (5465443). Aangezien deze badge, zoals u het zelf aangaf, diende om de vestiging van het bedrijf Supreme te betreden (CGVS, p. 12) en dus dienst deed als identificatiemiddel is het totaal onaannemelijk dat men een dergelijke fout niet zou hebben rechtgezet in een nieuw, vervangend

document. Overigens moeten ook wat betreft de tweede badge die u voorlegt verschillende opmerkingen worden gemaakt. Vooreerst moet er worden vermeld dat de afkorting BTC, zoals blijkt uit de stempel op uw kaart, staat voor "Baghdad International Transport and Transit Co." Verder is het opmerkelijk dat de familienaam van de chauffeur zoals weergegeven op uw badge – K.(...) - niet overeenkomt met uw familienaam, zijnde O.(...). Overigens blijkt de handtekening die u figureert op uw kaart niet te overeen te komen met de handtekeningen die u in het kader van uw asielverzoek op diverse documenten plaatste, zoals bijvoorbeeld op uw verklaring dd. 12/04/2012, de bijlage 26 en de vragenlijst van het CGVS (zie administratieve dossier). Op basis van het voorgaande kan worden gesteld dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw beweringen over uw werkzaamheden als transporteur voor ISAF/NATO. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat u hierop zou zijn aangesproken door de Taliban. Op basis van uw beweringen inzake uw activiteiten in de logistiek van ISAF/NAVO kan er dan ook niet worden geconcludeerd tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 a of b van de Vreemdelingenwet.

Ook aan uw verklaring over de activiteiten van uw vader, waar de Taliban volgens uw verklaringen ook vragen over stelden, kan geen geloof worden gehecht. U slaagde er immers niet in gedetailleerde informatie te geven over de dood van uw vader en over zijn activiteiten (cgvs, p 5). U stelde wat dit betreft de partij waarbij uw vader betrokken was niet te kennen en evenmin de duur van zijn betrokkenheid erbij te weten (cgvs, p. 5). Evenmin kan u aangeven door wie uw vader zou zijn vermoord (cgvs. p.5). Dat u in het geheel niets weet over de activiteiten van uw vader die tot zijn dood zouden hebben geleid is niet aannemelijk. Deze vaststelling is des te onwaarschijnlijk in het licht van de vaststelling dat u de dood van zijn commandant, lange tijd voor de dood van uw vader, wel gedetailleerd kan omschrijven (cgvs, p.5 en 6). Wanneer u wordt gevraagd wanneer en op welke manier J.(...) G.(...) P.(...) is omgekomen, zegt u dat hij werd vermoord door de Taliban, dat hij onderweg in de auto werd aangevallen, dat zijn zoon de wagen bestuurde dat dit incident zich niet ver van jullie huis heeft afgespeeld, namelijk op het kruispunt Charrahiy Mustufiyat (CGVS, p. 5). Gezien de gedetailleerde kennis die u blijkt te hebben over de dood van de commandant van uw vader, kan men redelijkerwijze verwachten dat u een minstens even gedetailleerde omschrijving kan geven van de dood van uw vader hetgeen vreemd genoeg niet het geval is. Op basis van voorgaande vaststellingen moet worden gesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent de activiteiten van uw vader en hiermee verbonden ondervraging door de Taliban tijdens uw gevangenschap.

Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake de activiteiten van uw vader en dat u werd ondervraagd door de Taliban. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen omtrent uw baan als vrachtwagenchauffeur en betreffende de ondervraging over uw vader, kan er logischerwijze evenmin geloof worden gehecht aan de gevolgen die ze met zich mee zouden hebben gebracht. Er moet dan ook worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u er een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: een taskara, een badge van het bedrijf BTC, een badge van het bedrijf Mehraban Group, en de envelop waarin deze documenten u zijn verstuurd. Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: een taskara, een badge van het bedrijf BTC, een badge van het bedrijf Mehraban Group, en de envelop waarin deze documenten u zijn verstuurd. Gezien de eerder aangehaalde vaststellingen inzake de documenten die u voorlegde om uw verklaringen over uw activiteiten in Afghanistan te ondersteunen moet worden gesteld dat deze niet van aard zijn om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. De enveloppe en de de taskara die u voorlegde houden geen verband met de door u aangehaalde vluchtmotieven en zijn dan ook niet van aard de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover te herstellen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Herat meer bepaald in het district Herat te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport " UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 in rekening genomen. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. UNHCR oordeelt dat in het licht van: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen, de situatie in bepaalde delen van Afghanistan kan gekenmerkt worden als een situatie van veralgemeend geweld. Meer specifiek stelt UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit hogervermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, elk nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten.

Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt echter expliciet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Herat een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR heeft na december 2010 geen update meer vrijgegeven van deze Eligibility Guidelines en deze richtlijnen zijn dus nog steeds geldig.

Uit een grondige actuele analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan" – "Veiligheidssituatie in het westen van Afghanistan (Badghis, Ghor, Herat, Farah, Nimroz" dd. 26 augustus 2010 (updated 24-10-2011)) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. De Secretaris-generaal van de Verenigde Naties, het UNHCR en de Afghanistan NGO Safety Office situeren de kern van het conflict in het zuiden, zuidoosten en oosten van het land.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt verder dat de veiligheidssituatie in het westen sterk varieert. Ook al kunnen bepaalde provincies en districten in het westen als onveilig worden beschouwd, toch blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in Herat stad relatief rustig is en het aantal veiligheidsincidenten erg beperkt is gebleven. Op basis van de geraadpleegde bronnen kan ook vastgesteld worden dat er in de districten Farsi, Kohsan, Zinda Jan, Herat, Injil en Guzara in de provincie Herat geen sprake is van veralgemeend geweld. Het niveau van geweld is daar niet van die aard dat burgers een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet zouden lopen.

Herat stad is bereikbaar via de luchthaven van Herat en geen van de bronnen vermeldt tot op heden gewelddadige acties gericht tegen het verkeer van en naar de luchthaven.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht zouden werpen op hogervermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Herat in de provincie Herat vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Herat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker verwijst dienaangaande naar artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), naar de artikelen 2, 3 en 6 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en naar "het algemeen beginsel betreffende de materiële motiveringsplicht", volgens hetwelk elke bestuurshandeling gedragen moet worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en die daarom moeten kunnen worden gecontroleerd. Na een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht, waarbij verzoeker verwijst naar rechtspraak en rechtsleer, meent verzoeker dat in casu de materiële motiveringsplicht en

het zorgvuldigheidsbeginsel werden geschonden omdat de commissaris-generaal in de motivering van de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat verzoeker niet aannemelijk zou maken dat er in zijn hoofdte sprake zou zijn van een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

In een tweede middel werpt verzoeker een schending op van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Na het desbetreffende artikel te hebben aangehaald en de definitie van vluchteling uit het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) te hebben geciteerd, stelt verzoeker dat hij duidelijk omwille van zijn werkelijke origine werd geviseerd en dat hij daarom de regio diende te ontvluchten. Verzoeker meent dat men het duidelijk op hem gemunt had, zodat hij geen andere keuze had dan uiteindelijk toch het land te ontvluchten en dat hij in deze omstandigheden onmogelijk kan terugkeren. Verzoeker verklaart dat zijn vrees derhalve niet alleen gebaseerd is op verklaringen van derden. Volgens verzoeker wordt er zeer ten onrechte geoordeeld dat hij zijn toevlucht had kunnen nemen tot een of andere hogere autoriteit en dat er bij zijn terugkeer wel degelijk een ernstig risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

In zijn derde en laatste middel haalt verzoeker de schending aan van artikel 48/2 juncto artikel 48/4, §1 en §2, b) en c) en artikel 48/5, §1, b) en c) van de vreemdelingenwet, doordat het Commissariaat-generaal op basis van de elementen uit het dossier vastgesteld heeft dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit terwijl verzoeker meent dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen en dat hij zich niet onder de bescherming van zijn land kan, of wegens dat risico, wil stellen. Zijn leven en persoon worden volgens verzoeker dan ook ernstig bedreigd en hij loopt wel degelijk risico op ernstige schade bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Verzoeker meent derhalve te voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 48/2 juncto artikel 48/4, §1 en §2, b) en c) en 48/5, b) en c) van de vreemdelingenwet.

2.2. De aangevoerde middelen worden omwille van hun inhoudelijke verwevenheid gezamenlijk behandeld.

2.3. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient er op te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdelijk zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, in casu, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.5. De bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, is gestoeld op de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker uiteengezette problemen. Verzoeker slaagt er vooreerst niet in om zijn beweringen omtrent zijn job als vrachtwagenchauffeur aan te tonen op basis van bewijsstukken of op basis van coherente en overtuigende verklaringen. Daarbij wijst de commissaris-generaal op verzoekers tegenstrijdige verklaringen aangaande het bedrijf waarvoor hij gewerkt zou hebben en op het feit dat de stukken die verzoeker voorlegt als bewijs talrijke gebreken vertonen. Verder hecht de commissaris-generaal geen geloof aan verzoekers verklaringen aangaande de activiteiten van zijn vader. Gelet op de ongeloofwaardigheid van en de tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen aangaande zijn werkzaamheden als vrachtwagenchauffeur en de activiteiten van zijn vader, kan er volgens de commissaris-generaal ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweringen hierdoor ooit problemen te hebben gekend met de taliban, waardoor niet kan worden geconcludeerd tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De door verzoeker voorgelegde bewijsstukken zijn niet in staat de voorgaande appreciatie om te buigen.

In de bestreden beslissing wordt tenslotte gewezen op de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, waarbij de veiligheidssituatie in de provincie Herat, meer bepaald van het district Herat, wordt besproken en op grond van de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, wordt besloten dat het niveau van geweld daar niet van die aard is dat burgers een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn eerste middel beperkt tot een louter theoretisch betoog, waarna hij opwerpt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten onrechte oordeelt dat zijn relaas niet aannemelijk is. Het komt echter aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe hij volkomen in gebreke blijft. Verzoeker slaagt er dus niet in om met zijn betoog een motiveringsgebrek of een onzorgvuldigheid in de bestreden beslissing aannemelijk te maken.

2.7. De blote bewering van verzoeker dat hij omwille van zijn werkelijke origine geïsoleerd werd, dat men het duidelijk op hem gemunt had en dat hij uiteindelijk geen andere keuze had dan het land te ontvluchten en onmogelijk kan terugkeren, wordt door verzoeker niet in het minst met concrete elementen gestaafd. Met zijn opmerking dat zijn vrees niet alleen gebaseerd is op verklaringen van derden – waarbij de Raad meent dat verzoeker hiermee verwijst naar zijn verklaringen over zijn vader en de problemen die hij had met de taliban – en dat ten onrechte wordt geoordeeld dat hij zijn toevlucht had kunnen nemen tot “*een of andere hogere autoriteit*”, gaat hij minstens uit van een onvolledige lezing van de bestreden beslissing en toont hij niet aan dat zijn voorgehouden vrees voor vervolging gegrond is. Naar aanleiding van het betoog van verzoeker over de vluchtelingendefinitie stipt de Raad aan dat er geen reden is om de asielaanvraag te toetsen aan de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag indien het asielrelaas, zoals te dezen, ongeloofwaardig is.

2.8. Om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen, dient de verzoekende partij het bestaan aan te tonen van zwaarwegende gronden voor een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst. Verzoeker maakt in zijn derde middel enkel gewag van “*een of andere hogere autoriteit*” en laat het verder na in zijn verzoekschrift concrete elementen aan te brengen die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas, kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De blote bewering dat zijn leven en persoon ernstig worden bedreigd, volstaat niet om een reëel risico aan te tonen. Specifiek met betrekking tot de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker niets inbrengt tegen de vaststelling van de commissaris-generaal dat in zijn hoofd de veiligheidssituatie in de provincie Herat en meer bepaald in het district Herat dient te worden beoordeeld en dat uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 12, Landeninformatie, SRB, Afghanistan, Veiligheidssituatie in het westen van Afghanistan (Baghdīs, Ghor, Herat, Farah, Nimroz), 24 oktober 2011), blijkt dat er aldaar op heden voor burgers geen reëel risico op ernstige schade bestaat als gevolg van willekeurig geweld.

2.9. Er werd geen schending aangetoond van de artikelen 48/3 of 48/2 juncto artikel 48/4, §1 en §2, b) en c) en artikel 48/5, §1, b) en c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening werd gehouden waardoor er geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN